

„D. W.“, tudi samo za Nemca, zato ne sme noben drug otrok reč v srednje šole, kakor le nemšk! — Koroški poslanec, dr. Luggin, že bobna na vojsko zoper predlog slov. drž. poslancev gledé spremembe volilnih okrajev. Ravno ta mož pa je priča, da je treba take spremembe, sedaj bolj, kakor le kedaj. Mož ne pozna na Koroškem slov. ljudstva, kakor za to, da ga stavi na smeh. — Ljubljana dobi spomenik pesnika Val. Vodnika, vlije ga neka tovarna na Dunaji, Črnomelj pa pripravlja enak spomin pesniku M. Vilharju. — Družba sv. Cirila in Metoda izda v kratkem novo knjigo, „Rudolf Habsburški, praded naše cesarske rodovine.“ — Iz Amerike se je vrnilo 227 oseb v Gorico, sirote vedó sedaj, da ni vse zlato, kar se sveti, doma je le domá. — Čitalnica v Kviškem pri Gorici ne napravlja plesov, ampak shode, na katerih so podučljivi govori. To zasluži posnemanje. — Mesto Trst se pripravlja na to, da si izposodi 11 milj. goldinarjev. Vsa je podoba, da se izpozna starešinstvo na dolgove. — Dalmatinski poslanci dež. poslanci niso zadovoljni s sedanjim ces. namestnikom in pravi se, da ima g. pl. Pavič, svoje dni c. kr. okr. glavar v Mariboru, veliko upanja, da pride na to mesto. — Z Zagrebu se je ustrelil mestni podžupan, J. Kalabar. Mož je ogoljufal ljudi za 50.000 gold., potem pa je segel po sevolverji. Take reči so sedaj po mestih že skorej navadne. — Madjarski dijaki v Pešti in v Požunu se vzdigujejo zoper novo vojaško postavo, to pa že bojda ne več tako, kakor še dopušča to postava. Pravi se, da se vsled tega ces. dvor letos ne preseli v Budo, kakor je bilo sicer v navadi. — Drž. zbor ogerske skupine se je udal vladi ter je vsprejel brez vsake spremembe vojaško postavo. Tisza je vendar le moč mož.

Vunanje države. Od zanesljive (?) strani se sliši, da je dognana pogodba med sv. Očetom in ruskim carjem. Trije novi škofije za rusko-poljsko kat. cerkev so že tedaj, če je resnica, potrjeni, med njimi je nadškof v Vilni. — V mestu Casola pri Raveni so se podrle štiri hiše, ker se je zemlja pod njimi pogreznila — V Milanu, glavnem mestu svoje dni avstrijske Italije, je bil une dni nek shod raznih ljudi. Na njem jim je bojda bilo na tem, da bi našli pot — do mirú na celem svetu, toda ta shod je le pokazal, da so bili na njem ljudje, ki bi radi vse postavili — na glavo. — Na Francoskem še jabelko ni zrelo, to se pravi: doslej še životari republika pa se vidno bliža svoji smrti. Ljudstvo, kakor je francosko, pač ni za republiko. — Kdo zmaga v Parizu, Boulangier ali Jacques, še ni moči reči. Dela se za oba, na večih krajih mesta že celo s kolom in pretepi niso več redki. — V anglijskem drž. zboru, ki se snide še le sredi februarja, pride

v razpravo načrt postave, vsled katere se odpusti dolžna zakupnina tistim kmetovalcem na Irskem, ki je ne bi mogli plačati. No nekaj je, toda ubogo malo, katol. irsko ljudstvo je potrebno in zasluži več. Kakor da še ni Nemčija do vratú v orožji, sliši se, da ima premalo topov ali kanonov in tedaj se ve, da bode treba, da si taciš brž brž pripravi. — Ruska carinja je bolna, to pa sem od one nesreče na železnici pri Borkih. Da se ozdravi, pojde k malú v Neapel, ali kam drugam, samo da spremeni bivališče. Minister notranjih zadev, grof Tolstoj odstopi, doslej je veljal pri carji veliko. — Naša sosedá, Rumunija še se kuja zoper Avstrijo ter ne mara skleniti z njo trgovinske pogodbe. Našim trgovcem posebno na Dunaji, je to na veliko škodo, toda krivi so si je sami, ker so bili prej judje, t. j. pošiljali so stvari doli, ki so bile vse, samo poštene malo. — V Bolgariji si vtrjuje princ Koburški, ali bolje rečemo, njegova mati, princesinja Klementina, mu vtrjuje vlado, ali to gre prav po času. V časih je celo podoba, da je voz obtičal. — Nihče ne zna, kako dolgo še ostane sedanje srbsko ministerstvo, kajti skupščina ali drž. zbor ne mara za može, ki so v tem ministerstvu in za kralja ne znamo, je-li še za-nje. — V Carjem gradu je umrl šaik-ül-islam, mož, ki je po turški veri nekak najvišji sodnik in škof vkup. Če gre za pravo, pa ni niti sodnik, niti, če tudi le turški, duhovnik. Kedar nastane prepir v sodnijskih in duhovskih rečeh, tedaj ima šaik-ül-islam zadnjo, odločilno besedo in za to ima tak veliko moči v svoji roki. — Na Grško sili iz naše države delalcev, češ, da dobijo dela pri tamošnjih železnicah. Stvar pa ni resnična in zato svarijo naše gosposke, naj se nihče ne da zapeljati, da gre doli. — V Afriki je sedaj nekam bolj tiho, ali vsaj izve se od onih krajev sedaj le malo in kar se izvé, nima veliko resnice.

Za poduk in kratek čas.

Božična zvezda.

(Resnična dogodba.)

(Dalje.)

Po štiridnevni vožnji pridramo pred Pariz . . .

Sv. Božični čas se bližuje. Videl sem tovariše svoje, kakó v domovino liste pišejo, a od tamkaj prihajajo po pošti številni zabojčki z raznimi darili — ljubezni . . . 24. gruden nastopi v gosti megli. Imeli smo počitek. Povsod pred hišami so postajali vojaki, tobak so puhali in se šalili. Govorili so ponajveč o sv. dnevu in domovini . . . V tem me pokliče naš častnik, vprašajoč, ako sem voljen pomagati pri lepotičenji za sv. Božični praznik. Z veseljem

sem pritrdil. Vzame me s seboj v neko „barako“, ki nam je imela služiti za praznično dvorano. Znotraj smo takoj lepo osnažili in postavili na sredino jelkovo drevesce za „Božičnico.“ Z veseljem smo to pripravljali in po možnosti olepotičili. Potem odpremo zabojček, kjer so bile pečene vsakojake zvezdice in druge reči. Spekla je mati našega častnika. Te podobe iz kuhinje so imele priti na drevesne vejice, a nismo imeli sukanca, da bi te stvari privezovali, necega fanta poprosimo, da je šel k našemu vojaškemu šivarju po sukanec.

V pol uri nam prinese . . .

Takoj začnemo privezovati. Sedaj še poiščemo „krožec“, katerega razdelimo v majhne svečice; a imeli smo pri tem opovire svečice na nagnjene vejice pritrčiti, vedno se okolo sučejo zibajoče reči. Morali smo iz „drata“ napraviti v drevesce svetilnik. Posreči se, „Animus tamen omnia vincit“, je dejal častnik, ki je rad svetil s svojo latinsko lučjo pred nami pristo-vojlji. Konečno sem izrezljal iz lepega papirja krasno zvezdico — in jo pritrdil na vršič drevesca. Sedaj izložimo k drevescu prelepe darove, ki so prišli na nas iz domovine . . . Nek francoski častnik je dejal: „Odkod imate tako srčnost, da skoraj pred obličjem bridke smrti drevesce lepotičite, in ostri vojaki, mislite, bodo imeli veselje nad tem drevescem?“

„Izvestno!“ je odgovoril naš L. v francoščini, „videti bi morali danes zvečer, naši vojaki se bodo veselili kakor otroci. In tedaj tukaj v tuji deželi, v sili in nevarnosti — misli vsak na domovino svojo, zna izvestno, da domá ravno takó hrepeneče nanj mislijo stariši, sestre, nevesta ali celo zvesta žena in ljubko detetec; ker med nami je veliko pozakonjenih vojakov. In ako jamejo danes zvečer granate na nas frčati, bi vendar-le nijeden si ne pustil kratiti sv. Božiča.“

„C'est curieux!“ je odgovoril Francoz, in major je ž njim odšel.

Sedaj smo priredili sedeže za slavnostni večer. Potem je L. videl, da je vse v redu, in smo smeli oditi in izostati do večera. Vrata se zapró.

(Dalje prih.)

Smešnica 4. „France“, reče dekle, 5 let staro, bratu, ko ta pride iz šole, „France, tebe pa čaka, rekli so mati, brezovka. Povej mi, kaj pa je to, brezovka?“ „Oj“, odgovarja France po časi, prijemaje se nekje zadej, „oj, to ti je mala metlja, z njo se pometa po — zadnji hiši.“

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je daroval „Sav. sokolu“ v Mozirji 60 fl. Kakor je znano, je to društvo v novem času tudi ognjegasno društvo.

(Odlikovanje.) Preč. g. Jož. Jeraj, kn. šk. kons. svetovalec, oskrbnik Celjske dekanije in župnik v Žalci, je dobil od Nj. veličanstva dostojanstvo čast. korarja stolne cerkve v Mariboru.

(Premeščanje.) G. Ljud. Perko, doslej c. kr. okr. sodnik v Žužemberku, pride na enako mesto v Šmarji pri Jelšah.

(Imenovanje.) G. Jos. Leskovar, doslej nadučitelj na Gornji Polskavi, dobi mesto nadučitelja v Hočah.

(Novi most.) Most, ki veže pri Ormoži Štajarsko s Hrvaško, je gotov in od srede v zadnjem tednu gredó že tudi vozovi čez-nj.

(Občni zbor.) V nedeljo dne 27. januarija ob 3^{1/2} uri popoldne ima Ormoška čitalnica svoj letni občni zbor. Na dnevnem redu je 1. Poročilo predsednikovo o preteklem letu; 2. Poročilo blagajnikovo; 3. Volitev društvenega vodstva; 4. Predlog odbora o preinačenji pravil; 5. Slučajni predlogi; 6. Na večer prosta zabava.

(Bralno društvo „Edinost“ v Središču) bode imelo v nedeljo, dne 27. januarija t. l. ob 6. uri zvečer v gostilni g. Sanjkoviča svoj letošnji glavni zbor s tem-le vspe- redom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika o društv. delovanju v pret. letu. 3. Poročilo denarničarja. 4. Volitev treh pregledovalcev računov. 5. Volitev predsednika in 6. odbornikov. 6. Vplačevanje društvenine. 7. Določba članikov za leto 1889. 8. Predlogi in želje posameznih udov.

(Vabilo.) Kmetsko bralno društvo pri sv. Lovrencu ob kor. žel. priredi, dne 27. jan. t. l. v gostilni g. Pernata veselico s sledečim vspe redom: 1. Planinska roža. 2. Poročilo tajnikovo in denarničarjevo. 3. Volitev novega odbora. 4. Na lipici zeleni. 5. Govor, govori drd. Jož. Rakež iz Gradca. 6. Moj dom. 7. Prednašanje. 8. V tihi uoči. 9. „Zakonska sol“ šaloriga. 10. Prosta zabava in ples. Začetek o 4. uri popoldan. Vstopnina za osebo 30 kr. K tej veselici prav uljudno vabi Odbor.

(Štrajk nove vrste.) Kakor je znano, pravi se štrajk to, kedar se delalci branijo delati pri kom, ki jih ima sicer na delu. V Celji pa je napravil mestni župan štrajk ter se je odrekel za toliko časa predsedništvu v mestnem zastopu, dokler se nekateri gg. odborniki ne poboljšajo ter ne sprejmejo vsega, kar želi g. župan. No tedaj. . .!

(Popravek.) Iz zanesljive roke se nam poroča, da pri sv. Marjeti nižje Ptuja ni osepnic in torej tudi šole niso zaprli. Nam je ta popravek seveda ljubši, kakor nam je bilo prvo poročilo.

(Drž. zbor.) Mesta Maribor, Slov. Bistrice, Ptuj, Ormož, trgi sv. Lenart, Marenberg, Muta, Ljutomer in Središče so sedaj na vrsti